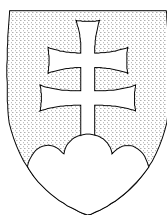

PROTIMONOPOLNÝ ÚRAD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZHODNUTIE

Číslo: 2021/DOH/ZKN/1/17

Bratislava 1.apríla 2021

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor kartelov, v správnom konaní číslo 0021/OKT/2014 začatom dňa 29.9.2014 z vlastného podnetu v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 17.4.2016 vo veci novej dohody obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31.12.2011 na základe § 22 ods. 1 d) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a podľa čl. 101 zmluvy o fungovaní Európskej únie takto

rozhodol:

I. Konanie voči podnikateľom Chemkostav, a.s., so sídlom K. Kuzmányho 1259/22, 071 01 Michalovce, IČO: 36 191 892, PKB invest, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4, 080 01 Prešov, IČO: 36 461 733 a PRO – TENDER s.r.o., so sídlom Smetanova 9, 040 01 Košice, IČO: 36 591 084 úrad podľa § 32 ods. 2 písm. g) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov **zastavuje**, nakoľko v konaní nepreukázal, že účastníci tohto konania porušili ustanovenia zákona.

II. Podľa § 32 ods. 2 písm. c v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov konanie v časti týkajúcej sa možného porušenia čl. 101 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zastavuje, nakoľko na takéto konanie nebol daný dôvod.

Obsah

ROZHODNUTIE	1
1. PRIEBEH KONANIA.....	2
2. ÚČASTNÍCI KONANIA	3
3. OPIS SKUTKOVÝCH OKOLNOSTÍ	4
3.1. Prvostupňové konanie	4
3.2. Konanie pred Radou úradu.....	5
3.3. Konanie pred krajským súdom.....	5
3.4. Konanie pred najvyšším súdom.....	8
4. APLIKÁCIA PRÁVNÝCH PREDPISOV	10
5. ĎALŠÍ POSTUP V KONANÍ	11
5.1.1. Vecné posúdenie	11
5.1.2. Právne posúdenie	13
6. VÝZVA PRED VYDANÍM ROZHODNUTIA	17
7. ZÁVER	18
Poučenie:.....	19

Odôvodnenie:

1. PRIEBEH KONANIA

1. Dňa 29.9.2014 začal úrad konanie č. 0021/OKT/2014 z vlastného podnetu podľa § 25 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 17.4.2016 (ďalej len „zákon“)¹ vo veci dohody uzatvorenej podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona v znení účinnom do 31.12.2011 a podľa čl. 101 zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) uzatvorenej medzi podnikateľmi Chemkostav, a.s., so sídlom K. Kuzmányho 1259/22, 071 01 Michalovce, PKB invest, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4, 080 01 Prešov a PRO – TENDER s.r.o., so sídlom Smetanova 9, 040 01 Košice, spočívajúcej v koordinácii postupu týchto podnikateľov pri podávaní ponúk v procese verejného obstarávania verejného obstarávateľa Univerzitná nemocnica L. Pasteura Košice, názov zákazky „Urgentný príjem Fakultnej nemocnice L. Pasteura Košice“ (ďalej aj „predmetné verejné obstarávanie“).

¹ Nakoľko sa väčšina hmotnoprávných, ako aj procesných ustanovení uvedeného zákona nemenila, úrad pre označenie uvedeného zákona používa skratku „zákon“. Pokiaľ si to text a okolnosti posudzovanej skutočnosti vyžadujú, uvádza úrad aj jeho konkrétnu časovú verziu.

2. Dňa 7.7.2015 úrad vydal rozhodnutie č. 2015/KH/1/1/023. Proti tomuto rozhodnutiu podali účastníci konania rozklad.
3. Rozhodnutím č. 2016/KH/R/2/033 zo dňa 30.6.2016 Rada úradu rozhodnutie potvrdila s tým, že ho doplnila o časť IV., v ktorej podľa § 38h ods. 1 zákona v znení účinnom od 18.04.2016 uložila všetkým účastníkom konania zákaz účasti vo verejných obstarávaníach na dobu troch rokov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.7.2016.
4. Na základe žiadostí účastníkov konania zo dňa 1.8.2016 a 2.9.2018 o prieskum zákonnosti predmetných rozhodnutí úradu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) obe rozhodnutia úradu zrušil, nakoľko dospel k záveru, že sú nezákonné.
5. Úrad sa dňa 25.5.2017 obrátil s kasačnou sťažnosťou na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“), ktorý rozhodnutím zo dňa 20.2.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2020, túto sťažnosť zamietol, potvrdil rozhodnutie krajského súdu a vrátil vec úradu na ďalšie konanie.
6. Dňa 7.9.2020 predseda úradu predĺžil lehotu na vydanie rozhodnutia v predmetnom konaní o šesť mesiacov, t. j. do 21.4.2021.²
7. Dňa 1.2.2021 úrad zaslal v zmysle § 33 zákona účastníkom konania výzvu pred vydaním rozhodnutia.

2. ÚČASTNÍCI KONANIA

8. V zmysle § 2 ods. 1 zákona sa tento zákon vzťahuje na podnikateľov, orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy.
9. V zmysle § 3 ods. 2 zákona podnikateľ na účely tohto zákona je podnikateľ podľa osobitného predpisu (§ 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník), ďalej fyzická osoba a právnická osoba, ich združenia a združenia týchto združení, ak ide o činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť so súťažou bez ohľadu na to, či tieto činnosti alebo konania sú alebo nie sú zamerané na dosahovanie zisku.
10. V zmysle § 25 ods. 3 písm. a) zákona sú účastníkmi konania v prípade dohody obmedzujúcej súťaž účastníci tejto dohody obmedzujúcej súťaž.
11. Na základe uvedeného úrad určil za účastníkov správneho konania podnikateľov:
  - Chemkostav, a.s., so sídlom K. Kuzmányho 1259/22, 071 01 Michalovce (ďalej len „Chemkostav“)
  - PKB invest, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4, 080 01 Prešov (ďalej len „PKB invest“)

---

² Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 214

- PRO – TENDER s.r.o., so sídlom Smetanova 9, 040 01 Košice (ďalej len „PRO - TENDER“)

3. OPIS SKUTKOVÝCH OKOLNOSTÍ

3.1. Prvostupňové konanie

12. Dňa 7.7.2015 úrad vydal rozhodnutie č. 2015/KH/1/1/023, ktorým podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona v znení účinnom do 31.12.2011 a podľa čl. 101 ZFEÚ rozhodol, že konanie podnikateľov Chemkostav, PKB invest a PRO-TENDER v čase najneskôr od 9.12.2011 do 12.12.2011 spočívajúce v tom, že títo podnikatelia koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky podnikateľov Chemkostav a PKB invest v procese predmetného verejného obstarávania, pričom podnikateľ PRO-TENDER k tejto koordinácii aktívne prispel, je dohodou obmedzujúcou súťaž pri účasti a podávaní ponúk v procese predmetného verejného obstarávania, ktorá mala za cieľ obmedzenie hospodárskej súťaže na trhu stavebných prác vrátane dodávok zariadenia na území Slovenskej republiky prostredníctvom priameho alebo nepriameho určenia cien tovaru, rozdelenia trhu a koluzívneho správania sa, v dôsledku ktorého podnikatelia koordinovali svoje správanie v procese verejného obstarávania, a ktorá je podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona v znení účinnom do 31.12.2011 zakázaná (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie úradu“).
13. V súlade s § 32 ods. 2 písm. c) zákona úrad zastavil konanie vo veci dohody obmedzujúcej súťaž podľa čl. 101 ZFEÚ, nakoľko bolo zistené, že nebol daný dôvod na konanie vo veci porušenia čl. 101 ZFEÚ.
14. Úrad podľa § 38 ods. 1 zákona v znení účinnom do 31.12.2011 uložil zúčastneným podnikateľom pokuty nasledovne:
- podnikateľovi Chemkostav vo výške 2 206 706 EUR
  - podnikateľovi PKB invest vo výške 327 668 EUR
  - podnikateľovi PRO-TENDER vo výške 13 177 EUR.
15. Úrad odôvodnil svoje rozhodnutie skutočnosťou, že v konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu dohody obmedzujúcej súťaž v súvislosti s podávaním ponúk v predmetnom verejnom obstarávaní.
16. Na preukázanie porušenia úrad použil predovšetkým dôkazy v podobe prepisu telefonických rozhovorov a SMS správ, ktoré medzi sebou realizovali účastníci konania. Tieto podklady boli úradu poskytnuté v zmysle § 22 ods. 3 zákona účinného od 1.7.2014 orgánmi činnými v trestnom konaní, konkrétne Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava dňa 20.8.2014.³
17. Úrad sa tiež oboznámil s obsahom dokumentácie vedenej k predmetnému verejnému obstarávaniu nahliadnutím do tejto dokumentácie v priestoroch Úradu pre verejné obstarávanie.

---

³ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č.13/5/1-22

18. Úrad sa zaoberal aj postavením podnikateľa PRO-TENDER, ktorý pôsobil v predmetnom verejnom obstarávaní ako osoba poskytujúca služby odborne spôsobilej osoby v zmysle zákona o verejnom obstarávaní (v znení platnom a účinnom v danom čase). Tento podnikateľ síce nepodal ponuku v predmetnom verejnom obstarávaní, ale svojím konaním aktívne prispel k príprave a realizácii posudzovanej dohody ako pomocník. Z uvedených dôvodov bol podnikateľ PRO-TENDER určený za účastníka tohto konania.
19. Na základe vyššie uvedených skutočností úrad dospel k záveru, že podklady a informácie, ktoré mal úrad v konaní k dispozícii dostatočne preukazujú, že medzi uvedenými podnikateľmi došlo ku koordinácii pri podávaní ponúk v procese predmetného verejného obstarávania.

3.2. Konanie pred Radou úradu

20. Proti prvostupňovému rozhodnutiu úradu č. 2015/KH/1/1/023 podali účastníci konania rozklad.
21. Rozhodnutím č. 2016/KH/R/2/033 zo dňa 30.6.2016 Rada úradu rozhodla tak, že prvostupňové rozhodnutie úradu v častiach I. až III. potvrdila a výrokovú časť rozhodnutia rozšírila o časť IV., v ktorej podľa § 38h ods. 1 zákona v znení účinnom od 18.04.2016 vyslovila vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania zákaz účasti vo verejných obstarávaníach na dobu troch rokov (ďalej aj „rozhodnutie Rady úradu“).
22. Rozhodnutie Rady úradu nadobudlo právoplatnosť dňa 21.7.2016

3.3. Konanie pred krajským súdom

23. Účastník konania Chemkostav sa obrátil dňa 1.8.2016 a účastníci konania PKB Invest a PRO-TENDER dňa 2.9.2016 (ďalej aj „žalobcovia“) na krajský súd so žiadosťou o prieskum zákonnosti predmetných rozhodnutí úradu podľa § 15 a § 61 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).
24. Krajský súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a preto posúdil rozhodnutia úradu ako nezákonné. Podľa názoru súdu bolo posúdenie skutkového stavu úradom nedostačujúce pre riadne posúdenie veci a tiež že skutkový stav, ktorý vzal úrad za základ napadnutých rozhodnutí je v rozpore s administratívnymi spismi. Z uvedených dôvodov súd vec podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP zrušil a vec vrátil úradu na ďalšie konanie. Súd upozornil na skutočnosť, že úrad bude v tomto konaní viazaný vysloveným právnym názorom súdu a mal by preto postupovať v naznačenom smere.
25. Krajský súd v prvom rade považoval za základnú a kľúčovú námietku žalobcov, že úrad pri svojom rozhodovaní nedisponoval takým zákonným, resp. zákonne získaným dôkazom, ktorý by usvedčoval žalobcov z protiprávneho konania opísaného v napadnutých rozhodnutiach.
26. Krajský súd vyslovil názor, že na posúdenie, či dôkaz je zákonný nestačí len to, že si ho správny orgán vyžiadal od pôvodcu v súlade s procesnými ustanoveniami vzťahujúcimi sa na jeho konanie, teda v súlade s § 22 ods. 3 zákona účinného v danom čase, ale správny orgán je povinný zaoberať sa aj zákonnosťou dôkazu

v čase jeho zadováženia. Krajský súd má za to, že pokiaľ si správny orgán neoverí alebo nevie overiť, či bol takýto dôkaz získaný v súlade so zákonom a jedná sa teda o zákonný dôkaz, nie je oprávnený s ním nakladať ako s dôkazom v zmysle § 32 ods. 2 a § 34 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ani ho zohľadniť pri posudzovaní skutkového stavu.

27. Krajský súd poukázal na § 4 ods. 1 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o odpočúvaní“), podľa ktorého k použitiu informačno-technických prostriedkov (ďalej len „ITP“) je potrebný súhlas sudcu a je možné ich použiť až dňom udelenia súhlasu. Na to, aby mohol byť dôkaz - informácie získané použitím ITP posúdené ako zákonné, je potrebné mať aj informáciu o súhlase sudcu udelenom na použitie ITP na získanie dôkazu. Len zo súhlasu sudcu je možné zistiť, kto takýto súhlas vydal, aký druh ITP má byť použitý, miesto, čas, doba trvania použitia ITP a údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť. Podľa názoru súdu je len na základe týchto skutočností možné zistiť, či bol súhlas vydaný orgánom príslušným na rozhodnutie, či sa dôkaz preberaný správnym orgánom zhoduje s formou informácií získaných v súlade so súhlasom sudcu a či boli zo strany používateľa ITP dodržané všetky ostatné obmedzenia a rozsah použitia ITP v súlade s rozhodnutím sudcu.
28. Krajský súd zistil z administratívneho spisu vedeného k predmetnému konaniu úradu, čo nepoprel ani samotný úrad, že správny orgán nemal k dispozícii súhlas sudcu k použitiu ITP na získanie dôkazu (prepis telefonických rozhovorov a SMS vedených medzi účastníkmi konania).
29. Krajský súd ďalej upozornil na skutočnosť, že správny orgán je povinný čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie a v prípade pochybností o spáchanom skutku vykladať tieto pochybnosti vždy so zásadou *in dubio pro reo*, teda v prospech obvineného.
30. Podľa názoru súdu úrad nedostatočne zistil skutkový stav, keď sa uspokojil len so súhlasom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na poskytnutie kópie prepisu záznamu odposluchov a SMS z trestného spisu. Podľa názoru súdu musí byť podľa § 4 ods. 1 zákona o odpočúvaní zrejmé, že na informácie získané použitím ITP dal predchádzajúci písomný súhlas zákonný sudca. Ak úrad nepreveril, či bol takýto súhlas vydaný, akým sudcom, na aké účely, akým osobám, na aké účastnícke linky alebo kým používané, nemohol bez ďalšieho tvrdiť, že predmetné dôkazy sú zákonné.
31. Krajský súd sa zaoberal dôkazmi použitými na preukázanie porušenia zákona aj z hľadiska jeho formy, ako s nimi úrad nakladal. Vychádzajúc z dikcie § 7 ods. 2 zákona o odpočúvaní sú informácie získané použitím ITP použiteľným dôkazom iba vo forme zákonom predpísaným. Ak majú byť použité ako dôkaz, musia obsahovať: 1. záznam s uvedením údajov o mieste, čase a zákonnosti použitia ITP, 2. samotný záznam a 3. doslovný prepis záznamu. Podľa názoru súdu musí takýto dôkaz získaný v rámci trestného konania a použitý na účely správneho konania spĺňať predovšetkým podmienky toho procesného predpisu, podľa ktorého bol získaný, čo je v tomto prípade zákon o odpočúvaní.

32. Za významný nedostatok dôkazu použitého na preukázanie porušenia zákona (prepisy telefonických rozhovorov a SMS) súd považuje nepripojenie samotného záznamu (napr. CD nosič s nahrávkou). Súd vyslovil názor, že v takejto neúplnej podobe samotná kópia prepisu nemohla byť sama osebe spôsobilým dôkazom v trestnom konaní a preto nemohla byť ani dôkazom v konaní správnom. Pokiaľ úrad nemohol tento dôkaz dostatočne identifikovať, nemohli si ani účastníci konania overiť jeho autenticitu a úrad nebol oprávnený na tento dôkaz ani prihliadať.
33. Krajský súd ďalej zdôraznil, že pre predmetné konanie bolo potrebné zabezpečiť dostatok dôkazov, aby bolo možné preukázať vinu žalobcov zo spáchania správneho deliktu. Nepriame dôkazy spočívajúce napr. v cenových ponukách uchádzačov v procese verejného obstarávania alebo výpoveď rozpočtárky relevantným spôsobom vinu žalobcov nepreukazujú.
34. V ďalšom sa krajský súd zaoberal otázkou možnosti použitia informácií získaných použitím ITP v rámci trestného konania v administratívnom konaní. Zákon o odpočúvaní ustanovuje podmienky použitia ITP bez predchádzajúceho súhlasu toho, komu zasahuje do súkromia orgán štátu. Použitie ITP je prípustné iba v prípade, ak by dosiahnutie zákonom uznaného účelu iným spôsobom bolo neúčinné alebo podstatne sťažené.
35. Za veľmi dôležité považoval krajský súd ustanovenie § 3 ods.1 zákona o odpočúvaní, podľa ktorého možno ITP použiť iba vtedy, *„ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na zabezpečenie ochrany ústavného zriadenia, vnútorného poriadku a zahraničnopolitických záujmov štátu, bezpečnosti a obrany štátu, získavanie informácií zo zahraničných zdrojov, predchádzanie a objasňovanie trestnej činnosti alebo na ochranu práv a slobôd iných a ak dosiahnutie tohto účelu inak by bolo neúčinné alebo podstatne sťažené; informačno-technické prostriedky možno v pôsobnosti Slovenskej informačnej služby a Vojenského spravodajstva použiť aj mimo územia Slovenskej republiky v rozsahu úloh podľa osobitných predpisov. Použitím informačno-technického prostriedku sa môže základné právo alebo sloboda obmedziť len v nevyhnutnom rozsahu a nie dlhšie, ako je to nevyhnutné na dosiahnutie zákonom uznaného cieľa, na ktorý slúži.“*
36. Krajský súd zastáva názor, že nie je možné pripustiť extenzívny výklad slovného spojenia *„alebo na ochranu práv a slobôd iných“*. Súd je toho názoru, že pokiaľ zákonodarca použil toto slovné spojenie, mal ním na mysli práve tie práva a slobody, ktoré garantuje Ústava SR. Z uvedeného preto podľa názoru súdu vyplýva, že akékoľvek iné využitie informácií získaných pomocou ITP (napr. pre potreby administratívneho konania) mimo zákonom (napr. trestným poriadkom) povoleného využitia je vylúčené, pretože by bolo v rozpore s § 3 ods. 1 zákona o odpočúvaní. Údaje získané prostredníctvom ITP je preto možné použiť výlučne na dosiahnutie účelu pri plnení úloh štátu, ktoré spĺňajú podmienky podľa citovaného ustanovenia zákona o odpočúvaní. Podľa názoru súdu porušenie právnych predpisov ochraňujúcich hospodársku súťaž nebolo v danom prípade porušením Ústavy SR.
37. Krajský súd zároveň poukázal na list Špecializovaného trestného súdu Spr. 88/16 zo dňa 26.4.2016 adresovaný úradu v ktorom konštatuje, že úrad (resp. jeho

zástupca) nie je osobou, ktorá je oprávnená oboznamovať sa s obsahom informácií získaných pomocou ITP, ktoré sú utajovanou skutočnosťou v zmysle zákona č. 215/2014 Z.z o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane utajovaných skutočností“).

38. Krajský súd v Bratislave rozhodol v danej veci rozsudkom zo dňa 18.1.2017 č.k. 6S/162/2016-290 (ďalej aj „rozsudok krajského súdu“).

3.4. Konanie pred najvyšším súdom

39. Úrad napadol rozsudok krajského súdu kasačnou sťažnosťou podanou dňa 25.5.2017 najvyššiemu súdu.

40. Kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd vec správne právne posúdil a stotožnil sa s jeho skutkovými zisteniami a právnymi závermi. Podľa názoru kasačného súdu kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne ďalšie skutočnosti právne významné pre uvedené konanie. Kasačný súd preto na základe týchto skutočností dospel k záveru o nutnosti zamietnutia kasačnej sťažnosti podľa § 461 SSP ako nedôvodnej.

41. Za zásadnú otázku považoval kasačný súd právne posúdenie otázky prípustnosti dôkazu – prepisu záznamu odposluchov a SMS získaných použitím ITP z trestného konania.

42. Kasačný súd uviedol, že špecifickým znakom správneho trestania je skutočnosť, že je potrebné vo vzťahu k nemu uplatňovať princíp *ultima ratio*, teda aplikovať nástroje správneho trestania iba v situáciách, keď je to spoločensky nutné a efektívne.

43. Kasačný súd poukazuje na § 34 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý obsahuje definíciu toho, čo môže slúžiť ako dôkaz. Správny poriadok vníma dôkaz ako súčasť skupiny tzv. podkladov pre rozhodnutie (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku), pričom okruh dôkazov či dôkazných prostriedkov, ktoré je možné pri dokazovaní využiť, naznačuje iba exemplifikatívnym výpočtom (§ 34 ods. 2 Správneho poriadku).

44. V správnom konaní sú prípustné ako dôkaz iba také prostriedky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Vo veciach správneho trestania sú potom považované za zákonné tie dôkazy, ktoré boli obstarané a vykonané v súlade s právom a s princípmi viažucimi sa na dokazovanie vo veciach správneho trestania. Z uvedeného vyplýva, že dôkazy ktoré neboli získané alebo vykonané v súlade s právnymi predpismi, sú v správnom práve štandardne považované za neprípustné.⁴

45. Kasačný súd konštatoval, že v danom prípade bol posudzovaný dôkazný prostriedok získaný postupom úradu podľa § 22 ods. 3 zákona, z ktorého vyplýva oprávnenie úradu vyžadovať od orgánov policajného zboru alebo orgánov činných v trestnom konaní informácie získané podľa osobitných predpisov. Súd ale v tejto

---

⁴ Nález sp.zn. II. ÚS 5/2011-77 z 15.12.2011

súvislosti ďalej uvádza, že sporný dôkaz – prepisy odposluchov a SMS získaných použitím ITP, ktoré úrad získal, podlieha osobitnému režimu a musí spĺňať kritériá podľa zákona o odpočúvaní. Podľa názoru súdu striktná viazanosť týchto dôkazov s určitým typom konania neumožňuje ich použitie v inom konaní.

46. Kasačný súd zastáva názor, že správny orgán by mal v prípade dôkazov, ktorých prípustnosť v správnom konaní je diskutabilná realizovať test prípustnosti dôkazov a odpovedať si na niektoré zásadné otázky:

- či bol dôkaz už v pôvodnom konaní zabezpečený zákonným spôsobom,
- či má správny orgán dôkaz v takej podobe, aby mohol overiť jeho autenticitu a pravosť,
- či má správny orgán zákonnú možnosť preverovať zákonnosť a autenticitu dôkazu
- či bude možné dôkaz zákonne realizovať aj v danom konkrétnom správnom konaní, a to aj s ohľadom na hmotnoprávny objekt regulácie, ktorý mal byť správnym deliktom porušený.

Negatívna odpoveď na ktorúkoľvek z uvedených otázok neumožní správnomu orgánu dospieť k jednoznačnému záveru o prípustnosti dôkazu v konaní o správnom delikte.

47. Kasačný súd konštatuje, že v danom prípade mal správny orgán k dispozícii iba prepis záznamov z odpočúvania podľa § 7 ods. 2 zákona na ochranu pre odpočúvaním, avšak nemal k dispozícii pôvodný zvukový záznam, aby mohol overiť autenticitu tohto dôkazu. Z dikcie citovaného ustanovenia tiež vyplýva, že informácie získané použitím ITP sú použiteľným dôkazom iba vo forme zákonom predpísaným.

48. Kasačný súd ďalej uvádza, že pokiaľ by chcel správny orgán preveriť zákonnosť takýchto dôkazov získaných v pôvodnom trestnom konaní, musel by tiež mať možnosť oboznámiť sa s obsahom písomného súhlasu zákonného sudcu podľa § 4 zákona na ochranu pred odpočúvaním. V tomto mu však bránil stupeň utajenia, ktorému takýto súhlas podliehal.

49. Podľa názoru kasačného súdu správny orgán, ktorého konanie o správnom delikte je konaním samostatným, nemôže založiť konštatovanie zákonnosti a prípustnosti dôkazov iba na jednoduchej prezumpcii, teda výlučne na skutočnosti, že dôkazy mu boli poskytnuté legálnou cestou od iného štátneho orgánu.

50. Kasačný súd ďalej konštatuje, že úrad nebol v predmetnej veci oprávnený sa oboznámiť so záznamom získaným použitím ITP, ani s obsahom žiadosti o súhlas sudcu s použitím ITP a rozhodnutím sudcu o tejto žiadosti, preto že nie je osobou oprávnenou oboznamovať sa s obsahom utajovaných skutočností podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností. Z uvedených dôvodov ani preto nemohol porovnať obsah prepisu obsahu záznamov z odpočúvania s ich skutočným obsahom. Bez elektronického záznamu alebo jeho overenej kópie a bez súhlasu sudcu s použitím ITP potom ani nemohol vyhodnotiť, či bol prepis získaný zákonne.

51. Kasačný súd považuje závery krajského súdu, ktoré vyplynuli z analýzy otázky zákonnosti sporného dôkazu za správne, plne sa s nimi stotožňuje a v podrobnostiach na tieto závery aj odkazuje.
52. Kasačný súd k poukazu úradu na rozhodovaciu prax v obdobných veciach považuje za potrebné uviesť, že rozhodnutia najvyššieho súdu, Najvyššieho správneho súdu ČR, Súdneho dvora Európskej únie, či iných súdov sa síce zaoberali otázkou presunu dôkazov z trestného konania do konania správneho, avšak neriešili otázku, či možno ako dôkaz použiť osamotené prepisy obsahu záznamov z odpočúvania, bez možnosti porovnať ich so skutočným obsahom záznamov.
53. Kasačný súd nakoniec uvádza, že krajský súd vec správne právne posúdil, keď zrušil z vyššie uvedených dôvodov tak rozhodnutie Rady úradu, ako aj prvostupňové rozhodnutie úradu.
54. Rozsudok kasačného súdu zo dňa 20.2.2020 č.k. 8Sžhk/1/2017, ktorým bola zamietnutá kasačná sťažnosť úradu nadobudol právoplatnosť dňa 4.5.2020.

4. APLIKÁCIA PRÁVNÝCH PREDPISOV

55. V rámci predmetného správneho konania bolo posudzované konanie podnikateľov, ku ktorému došlo v čase najneskôr od 9.12.2011 do 12.12.2011. Pri posudzovaní správneho deliktu úrad aplikoval zákon v znení právnych predpisov účinný do 31.12.2011.
56. Pri určovaní výšky pokuty za správny delikt úrad použil ustanovenia zákona v znení účinnom do 31.12.2011, nakoľko neskoršie ustanovenia o pokutách, t. j. ustanovenia účinné od 1.7.2014, by pre podnikateľa nepriniesli výhodnejšie (priaznivejšie) postavenie.
57. Pri aplikácii procesných ustanovení sa úrad riadil časom začatia konania, preto postupoval v súlade so znením zákona účinným od 1.7.2014 a jeho noviel platných a účinných v čase konania. Na procesné úkony vykonané pred začatím správneho konania úrad aplikoval procesné ustanovenia zákona v znení účinnom v čase vykonania procesného úkonu.
58. Dňa 18.4.2016 nadobudla účinnosť novela zákona (zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov), na základe ktorej bolo do zákona doplnené ustanovenie § 38h, ktorý Rada úradu aplikovala na daný prípad.

5. ĎALŠÍ POSTUP V KONANÍ

59. V súlade s rozhodnutím najvyššieho súdu úrad opakovane posúdil predmetnú vec. Úrad vychádzal zo skutočností uvedených v rozhodnutí krajského súdu, ktoré v celom rozsahu potvrdil aj kasačný súd. Úrad berie na vedomie, že je v zmysle § 191 ods. 6 SSP v tomto konaní viazaný vysloveným právnym názorom oboch uvedených súdov a mal by preto postupovať v naznačenom smere.⁵

5.1.1. Vecné posúdenie

60. Predmetom správneho konania začatého dňa 29.9.2014 bolo posúdenie konania podnikateľov Chemkostav a PKB invest spočívajúce v koordinácii postupu so zámerom zosúladiť cenové ponuky v procese predmetného verejného obstarávania a konanie podnikateľa PRO – TENDER, ktorý k tejto koordinácii aktívne prispel. Konanie podnikateľov úrad posudzoval za obdobie od 9.12.2011 do 12.12.2011.

61. Úrad v roku 2013 získal z verejne dostupných zdrojov informáciu, ktorá indikovala možné porušenie § 4 zákona a čl. 101 ZFEÚ v súvislosti s predmetným verejným obstarávaním. Podľa týchto informácií vyšetrovateľ Národnej kriminálnej agentúry vzniesol obvinenie z trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní voči trom osobám, a to voči zástupcom dvoch podnikateľov, ktorí sa uchádzali o zákazku v predmetnom verejnom obstarávaní a taktiež voči zástupcovi podnikateľa, ktorý pre verejného obstarávateľa organizoval priebeh predmetného verejného obstarávania. Z opisu skutku, ktorý bol predmetom trestného stíhania, vyplynulo, že obvinení sa dohodli na spoločnom postupe vo verejnom obstarávaní a to tak, aby zákazku získal vopred určený podnikateľ.

62. Na základe uvedených skutočností úrad požiadal o spoluprácu Národnú kriminálnu agentúru Prezídia Policajného zboru a následne priamo zodpovednú jednotku Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru. Vyšetrovateľ tejto zodpovednej jednotky v nadväznosti na žiadosť úradu súhlasil s tým, aby úrad nahliadol do vyšetrovacieho spisu vedeného v predmetnej trestnej veci. Následne však vyšetrovateľ zodpovednej jednotky Národnej kriminálnej agentúry úrad informoval, že predmetný vyšetrovací spis bol postúpený na Úrad špeciálnej prokuratúry. Úrad teda v súlade s ustanovením § 22 ods. 3 zákona (v znení účinnom od 1.7.2014) požiadal Úrad špeciálnej prokuratúry o nahliadnutie do spisu a vyhotovenie kópií časti spisov. Úrad špeciálnej prokuratúry tejto žiadosti vyhovel a umožnil zamestnancom úradu nahliadnuť do predmetného vyšetrovacieho spisu. V nadväznosti na nahliadnutie do spisu boli úradu poskytnuté kópie vyžiadaných dokumentov.

63. Listom zo dňa 1.10.2014 úrad požiadal Úrad špeciálnej prokuratúry o opätovné nahliadnutie do spisu. Po opätovnom nahliadnutí do spisu boli poskytnuté Úradom

---

⁵ „Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.“

špeciálnej prokuratúry úradu ďalšie podklady a informácie z predmetného trestného spisu.⁶

64. Podklady a informácie poskytnuté Úradom špeciálnej prokuratúry obsahovali prepisy telefonickkej komunikácie a SMS realizovaných medzi podnikateľmi Chemkostav, PKB invest a PRO-TENDER. Z uvedených prepisov vyplynuli skutočnosti, ktoré preukazovali koordináciu postupu uvedených podnikateľov v súvislosti s podávaním ponúk v predmetnom verejnom obstarávaní. Úrad v konaní nezískal žiadne ďalšie dôkazy alebo indície, ktoré by samostatne alebo v spojení s uvedenými prepismi telefonickkej komunikácie a SMS preukazovali existenciu posudzovanej dohody.
65. Úrad v konaní nedisponoval a ani v súčasnosti nedisponuje žiadnymi inými dôkazmi mimo predmetných prepisov odposluchov, na základe ktorých by bolo možné preukázať protisúťažné konanie uvedených podnikateľov, okrem vyššie uvedených prepisov komunikácie. Tieto prepisy úrad v danom čase posúdil ako dostatočné na preukázanie protisúťažného konania účastníkov posudzovanej dohody.
66. Na to, aby úrad mohol preukázať porušenie § 4 zákona aj na základe iných dôkazov, než sú uvedené prepisy musel by disponovať priamym dôkazom alebo súborom na seba nadväzujúcich nepriamych dôkazov, ktoré by jednoznačne preukazovali existenciu posudzovanej dohody.
67. Úrad v priebehu správneho konania preskúmaval dokumentáciu k predmetnému verejnému obstarávaniu, a to nahliadnutím do dokumentácie príslušného verejného obstarávania na Úrade pre verejné obstarávanie a následne vyžiadanim kópií niektorých dokumentov – cenové ponuky podnikateľov Chemkostav a PKB invest podané v procese verejného obstarávania, avšak tieto samé o sebe dostatočne nepreukazujú existenciu dohody medzi týmito podnikateľmi, iba v kontexte dôkazu spočívajúceho v prepise telefonickkej komunikácie a SMS realizovanej medzi účastníkmi konania potvrdzujú rozdiel v cenovej ponuke necelých 2000 EUR tak, ako sa podnikatelia telefonicky dohodli.
68. Z porovnania cenových ponúk taktiež nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mohli poukazovať na koordináciu zúčastnených podnikateľov pri podávaní ponúk (napr. indexácia, cenové excesy, zhodné nepravidelnosti a pod.).
69. Pre vykonanie a získanie ďalších nových dôkazov je v súčasnosti zásadným a negatívnym aspektom časové obdobie, kedy bolo verejné obstarávanie realizované, keď oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania bolo zverejnené dňa 5.6.2010 a oznámenie o výsledku verejného obstarávania bolo zverejnené dňa 9.12.2012. Čas kedy malo dôjsť ku konaniu podnikateľov zakladajúcemu možnú dohodu obmedzujúcu súťaž bol úradom stanovený na časové obdobie od 9.12.2011 do 12.12.2011.
70. Z prepisu telefonickkej komunikácie a SMS realizovaných medzi účastníkmi konania tiež vyplýva, že títo podnikatelia spolu nekomunikovali prostredníctvom e-mailov,

---

⁶ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 26

ale komunikovali výlučne telefonicky, prostredníctvom SMS alebo na osobných stretnutiach a neposielali si rozpočet ani cenové ponuky, či iné dokumenty v snahe minimalizovať riziko prezradenia, či minimalizovať chyby⁷.

71. Je tiež pravdepodobné, že opätovné nahliadnutie a preskúmanie kompletnej dokumentácie vedenej k predmetnému verejnemu obstarávaniu by ani nebolo možné, nakoľko lehota na uchovávanie dokumentácie súvisiacej s verejným obstarávaním bola podľa právneho predpisu účinného v čase realizácie a ukončenia verejného obstarávania 5 rokov od uplynutia lehoty viazanosti ponúk.⁸ Tu treba tiež uviesť, že zamestnanci úradu do predmetnej dokumentácie nahliadli už v čase pôvodného prvostupňového konania a nenašli v ňom žiadne indície, ktoré by mohli samostatne alebo vo vzájomných súvislostiach jednoznačne preukázať protisúťažné konanie.
72. Rovnako existuje predpoklad, že zúčastnení podnikatelia v súčasnosti nedisponujú a pravdepodobne ani v danom čase nedisponovali žiadnymi listinami, či inými dôkazmi, ktoré by dostatočne a relevantne preukázali ich protiprávne konanie. Z uvedených dôvodov, ako aj z dôvodu dlhého časového odstupu od porušenia by nebolo účelné vykonať ďalšie vyšetrovacie úkony úradu a to predovšetkým vykonanie inšpekcie v priestoroch uvedených podnikateľov.
73. Účelom inšpekcie je zaistenie dôkazov o protiprávnom konaní priamo v priestoroch podnikateľa a to v listinnej alebo elektronickej forme. Z prepisov komunikácie vyplýva, ako bolo uvedené už aj vyššie, že uvedení podnikatelia komunikovali výlučne formou telefonátov, SMS a formou osobných stretnutí. Už aj z tohto dôvodu by pravdepodobnosť nájdenia ďalších dôkazov v čase pôvodného konania, ako aj v súčasnosti v ich podnikateľských priestoroch bola minimálna.
74. Taktiež vzhľadom na skutočnosť, že vo vzťahu k uvedeným podnikateľom prebehlo trestné konanie a stále prebieha správne konanie na úrade je nanajvýš nepravdepodobné, že by sa v priestoroch týchto podnikateľov nachádzali dôkazy o ich protiprávnom konaní.

5.1.2. Právne posúdenie

75. Úrad v pôvodnom prvostupňovom, ako aj v druhostupňovom konaní vychádzal zo záveru, že spôsob získania uvedených dôkazov spočívajúcich v prepisoch telefonickej komunikácie a SMS bol legitímny a v danom rozsahu ich považoval za dostatočné na preukázanie protisúťažného konania. Z uvedených dôvodov preto ďalšie vyšetrovacie kroky nepovažoval za potrebné.
76. Úrad získal predmetné dôkazy spočívajúce v prepisoch telefonickej komunikácie a SMS postupom podľa § 22 ods. 3 zákona, podľa ktorého je úrad oprávnený vyžiadať si od orgánov policajného zboru alebo orgánov činných v trestnom konaní

---

⁷ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 13/5/11, prepis hovoru č. 3209 zo dňa 09.12.2011

⁸ Zákon č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 21 Dokumentácia (1) Verejný obstarávateľ a obstarávateľ eviduje všetky doklady a dokumenty z použitého postupu verejného obstarávania a uchováva ich päť rokov od uplynutia lehoty viazanosti ponúk. Súčasťou dokumentácie je odôvodnenie použitia rokovacieho konania, súťažného dialógu alebo použitia zrýchleného postupu v užšej súťaži alebo v rokovacom konaní so zverejnením.

informácie získané podľa osobitných predpisov, predovšetkým je oprávnený nazeráť do spisov vedených v trestnom konaní, robiť si zo spisov výpisy a poznámky a zaobstaráť si na vlastné trovy kópie spisov a ich časti, a tie použiť na účely podľa tohto zákona.

77. V zmysle uvedeného úradu vyplývalo oprávnenie vyžiadať si od orgánov policajného zboru alebo orgánov činných v trestnom konaní informácie získané podľa osobitných predpisov. Sporný dôkaz – prepis záznamu odposluchov, ktorý úrad získal postupom podľa vyššie uvedeného § 22 ods. 3 zákona, podlieha osobitnému režimu a musí spĺňať kritériá podľa zákona o odpočúvaní.

78. Podľa § 4 ods. 1 zákona o odpočúvaní:

*(1) Informačno-technické prostriedky možno použiť iba na základe **predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného sudcu** (ďalej len „súhlas“) len na nevyhnutný čas, najdlhšie však na šesť mesiacov. Lehota začína plynúť dňom udelenia súhlasu. Ak je nevyhnutné použiť naraz alebo následne niekoľko druhov informačno-technických prostriedkov, každý z nich možno použiť len v rozsahu výslovne udeleného súhlasu. Ak sa má informačno-technický prostriedok použiť v miestach, ktoré nie sú verejne prístupné, zákonný sudca rozhodne aj o tom, či sa súhlas vzťahuje aj na vstup na tieto miesta.*

79. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona o odpočúvaní:

80. *(1) Kópiu zvukového, obrazového alebo zvukovo-obrazového záznamu (ďalej len „záznam“), ktorý bol vyhotovený použitím informačno-technického prostriedku, možno postúpiť len vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu, ak záznam môže byť dôkazom v konaní vedenom pred príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci. Vecne a miestne príslušný štátny orgán, ktorému bol záznam postúpený, nesmie vyhotoviť kópiu záznamu ani záznam alebo jeho prepis poskytnúť k nahliadnutiu či skopírovaniu inej osobe, inému štátnemu orgánu alebo orgánu územnej samosprávy alebo inej samosprávy.*

*(2) Ak sa majú informácie získané použitím informačno-technického prostriedku použiť ako dôkaz v trestnom konaní,¹⁾ vyhotoví orgán štátu **písomný záznam s uvedením údajov o mieste, čase a zákonnosti použitia informačno-technického prostriedku; k písomnému záznamu orgán štátu priloží záznam a jeho doslovný prepis**. Informácie získané použitím informačno-technického prostriedku, ktoré sa nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedeného v žiadosti, sa môžu použiť ako dôkaz v trestnom konaní, len ak sa týkajú trestnej činnosti, v súvislosti s ktorou možno použiť informačno-technický prostriedok.*

81. V posudzovanom prípade mal úrad k dispozícii iba prepis záznamov odposluchov a SMS podľa § 7 ods. 2 zákona o odpočúvaní, avšak nemal k dispozícii pôvodný zvukový záznam, aby mohol overiť autenticitu tohto dôkazu. Z vyššie uvedeného § 7 ods. 2 zákona o odpočúvaní vyplýva, že informácie získané použitím ITP sú použiteľným dôkazom iba vo forme zákonom predpísaným. Pokiaľ by chcel úrad preveriť zákonnosť dôkazov získaných v pôvodne vedenom trestnom konaní, musel by tiež mať možnosť oboznámiť sa s obsahom písomného súhlasu zákonného sudcu podľa § 4 zákona o odpočúvaní, čomu však podľa vyjadrenia

Špecializovaného trestného súdu bránil stupeň utajenia, ktorému tento súhlas podliehal (podrobnejšie uvedené v bodoch 37. a 82. tohto rozhodnutia).

82. Úrad v tomto prípade, podľa nižšie uvedeného vyjadrenia Špecializovaného trestného súdu, nebol oprávnený oboznámiť sa so záznamom získaným použitím ITP, ani s obsahom žiadosti o súhlas sudcu s použitím ITP a rozhodnutím sudcu o tejto žiadosti. Uvedené potvrdzuje nevyhovenie žiadosti úradu o nahliadnutie do príslušného trestného spisu, o ktorej rozhodol predseda Špecializovaného trestného súdu (oznámenie zo dňa 26.4.2016 č. Spr 88/2016)⁹ z dôvodu, že úrad nie je osobou oprávnenou oboznamovať sa s obsahom utajovaných skutočností v zmysle § 35 zákona o ochrane utajovaných skutočností, a teda nemohol porovnať obsah prepisu záznamov s ich skutočným obsahom, pričom bez elektronického záznamu alebo jeho overenej kópie a bez súhlasu sudcu s použitím ITP nie je možné vyhodnotiť, či bol prepis získaný zákonne.
83. Úrad opakovane dňa 11.9.2020¹⁰ a 27.10.2020¹¹ žiadal Špecializovaný trestný súd o nahliadnutie do spisov vedených pod spis. zn. BB-ŠTS-V-807-1/2011-Ntt-687, BB-ŠTS-V-808-1/2011-Ntt-688 a BB-ŠTS-V-809-1/2011-Ntt-689. Listom č. Spr 197/20-4 doručeným úradu dňa 30.10.2020¹² Špecializovaný trestný súd oznámil úradu, že nevyhovuje jeho žiadosti o nahliadnutie do utajovanej časti spisov, nakoľko tieto sú vedené v režime utajenia a naďalej trvá na svojom stanovisku zo dňa 26.4.2016 (podrobnejšie uvedené v bodoch 37. a 82. tohto rozhodnutia).
84. Listami zo dňa 11.11.2020¹³ a 7.12.2020¹⁴ úrad požiadal Národný bezpečnostný úrad (ďalej len „NBÚ“) ako ústredný orgán štátnej správy na úseku ochrany utajovaných skutočností o odborné stanovisko k oprávneniu zástupcov úradu s príslušnou previerkou oboznamovať sa v zmysle zákona o ochrane utajovaných skutočností s utajovanými skutočnosťami v režime utajenia so stupňom utajenia Vyhradené v spisoch vedených v konaniach iných štátnych orgánov, v danom prípade v konaniach vedených Špecializovaným trestným súdom. NBÚ sa listom č. 07922/2020/SRD/ORM-002 zo dňa 10.12.2029 doručeným úradu dňa 16.12.2020¹⁵ vyjadril k možnosti sprístupnenia požadovaných dokumentov zo strany Špecializovaného trestného súdu výlučne z pohľadu zákona o ochrane utajovaných skutočností. NBÚ uviedol, že legislatíva v oblasti ochrany utajovaných skutočností umožňuje postúpiť uvedené utajované skutočnosti zo Špecializovaného trestného súdu na úrad, zároveň však uviedol, že postupovanie utajovaných skutočností jedného štátneho orgánu inému štátnemu orgánu je výlučne v kompetencii toho štátneho orgánu, ktorý utajované skutočnosti bude postupovať. Ďalej tiež NBÚ uviedol, že k otázke resp. prekážkam takéhoto postúpenia, ktoré môžu vyplývať z iných všeobecne záväzných právnych predpisov sa NBÚ z hľadiska svojich kompetencií vyjadrovať nemôže (napríklad, či poskytnutím uvedených materiálov nedôjde k zmareniu trestného konania a pod.).

⁹ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 146

¹⁰ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 216

¹¹ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 231

¹² Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 232

¹³ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 239

¹⁴ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 248

¹⁵ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 250

85. Listom zo dňa 18.1.2021¹⁶ sa úrad v nadväznosti na stanovisko NBÚ opakovane obrátil na Špecializovaný trestný súd so žiadosťou o sprístupnenie predmetných spisov. Špecializovaný trestný súd vo svojej odpovedi list č. Spr 30/21-2 zo dňa 20.1.2021 doručenej úradu dňa 22.1.2021¹⁷ poukázal na skutočnosť, že zákonný sudca v týchto trestných veciach nevyhovel už pôvodnej žiadosti úradu č. 1622/PMÚSR/2016 o nahliadnutie do utajovanej časti spisu, a to citovaním ustanovenia § 35 zákona o ochrane utajovaných skutočností, v ktorom sú taxatívne vymenované skutočnosti a iné osoby oprávnené sa oboznamovať s obsahom utajovaných skutočností. Na základe uvedeného ustanovenia oznámil úradu listom č. Spr 88/2016 zo dňa 26.4.2016, že zástupca úradu nie je osobou, ktorá je oprávnená oboznamovať sa s obsahom utajovaných skutočností v zmysle zákona o utajovaných skutočnostiach. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že na svojom stanovisku zo dňa 26.4.2016 naďalej trvá a žiadosti zo dňa 18.1.2021 opätovne nevyhovuje.

86. Podľa § 35 zákona o ochrane utajovaných skutočností:

Iné oprávnené osoby

(1) S utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Vyhradené bez vykonania bezpečnostnej previerky je oprávnený oboznamovať sa v rozsahu potrebnom na vykonávanie svojej funkcie predseda vyššieho územného celku a starosta obce. Vedúci alebo bezpečnostný zamestnanec štátneho orgánu, ktorý postupuje utajovanú skutočnosť, oboznámi predsedu vyššieho územného celku alebo starostu obce s povinnosťami pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia a zabezpečí podpísanie vyhlásenia o mlčanlivosti. Ak sa má starosta obce alebo predseda vyššieho územného celku oboznamovať s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Dôverné až Prísne tajné, požiada úrad o vykonanie bezpečnostnej previerky príslušného stupňa na svoju osobu.

(2) S utajovanými skutočnosťami sa môže v rozsahu nevyhnutne potrebnom na jej využitie, bez splnenia podmienok podľa § 10, oboznámiť aj obvinený, jeho obhajca a ďalšie osoby podľa osobitného zákona,¹⁶⁾ ohrozený svedok a chránený svedok,¹⁷⁾ osoba konajúca v prospech orgánov podľa osobitných predpisov,¹⁸⁾ osoba na základe dohody podľa osobitného predpisu^{18a)} a agent¹⁹⁾ po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie tejto osoby vykoná ten, kto ju bude oboznamovať s utajovanými skutočnosťami, o čom vyhotoví písomný záznam.

(3) Za oprávnenú osobu sa považuje aj osoba, ktorá sa v konaní pred štátnym orgánom, na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámi s utajovanými skutočnosťami v rozsahu potrebnom na konanie, a to advokát, notár, znalec, tlmočník, súdny exekútor alebo starosta obce po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie vykoná ten, kto bude oprávnený rozhodnúť o prizvaní takejto osoby na konanie, o čom vyhotoví písomný záznam.

¹⁶ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 263

¹⁷ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 268

(4) Štátny orgán, ktorý vo veci koná, je povinný neodkladne písomne informovať úrad a pôvodcu utajovanej skutočnosti o osobe uvedenej v odseku 3 a o rozsahu jej oboznámenia s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Prísne tajné, Tajné alebo Dôverné.

87. Z uvedeného vyplýva, že úrad nepatrí medzi iné oprávnené osoby, ktoré sa môžu oboznamovať s utajovanými skutočnosťami podľa § 35 zákona o ochrane utajovaných skutočností. Úrad má ale naďalej za to, že na príslušné úkony súvisiace s jeho žiadosťou o nahliadnutie do utajovanej časti spisov spĺňa podmienky podľa § 10 zákona o ochrane utajovaných skutočností. Špecializovaný trestný súd však opakovane svoje stanovisko a nevyhovenie žiadostiam úradu odôvodňoval podľa § 35 zákona o ochrane utajovaných skutočností.
88. Úrad na tomto mieste zdôrazňuje, že sa intenzívne zaoberal predmetnou vecou a snažil sa preukázať skutočný stav veci, resp. zákonnosť a autenticitu sporného dôkazu dostupnými a právne relevantnými prostriedkami. V tejto súvislosti si úrad vyžiadal informácie od príslušných štátnych úradov a hlavne od všetkých vo veci konajúcich orgánov činných v trestnom konaní. Vykonanie ďalších úkonov však neprinieslo žiadne nové poznatky, ktoré by prispeli k objasneniu sporných skutočností.
89. Úrad preto nemohol overiť autenticitu, vierohodnosť, neporušenosť záznamu vyhotoveného pomocou ITP z telekomunikačnej prevádzky a zhodu tejto zvukovej nahrávky tajných odposluchov s jej prepisom, ktorý použil úrad v správnom konaní ako rozhodujúci dôkaz.
90. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nie je možné zistiť a to ani dodatočne, či súhlas vydal zákonný sudca, v akej veci, pre aký skutok, voči ktorý osobám alebo telefónnym číslam, po akú dobu, z akého zákonného dôvodu na podklade akých konkrétnych skutkových okolností sa tak stalo. Nie je možné ani posúdiť, kto bol pôvodcom záznamov získaných prostredníctvom ITP, či to bol OČTK, ktorý mu poskytol prepis záznamov, alebo už aj tomuto orgánu záznam niekto postúpil.
91. Na základe vyššie uvedených skutočností úrad dospel k záveru, že v konaní nemohol realizovať test prípustnosti dôkazov, aby takto overil zákonnosť ich získania. Úrad v tomto konaní nedisponuje žiadnymi ďalšími dôkazmi, ktoré by preukazovali existenciu posudzovanej dohody a ako už uviedol vyššie, pravdepodobnosť získania takýchto dôkazov je veľmi nízka. Z uvedených dôvodov úrad konštatuje, že v tomto konaní nepreukázal existenciu posudzovanej dohody.

6. VÝZVA PRED VYDANÍM ROZHODNUTIA

92. Dňa 1.2.2021 úrad zaslal účastníkom konania v zmysle § 33 zákona výzvu pred vydaním rozhodnutia.
93. Účastník konania Chemkostav vo svojom vyjadrení doručenom úradu dňa 8.2.2021 uviedol, že navrhuje zastavenie konania podľa § 32 ods. 2 písm. g zákona.¹⁸

---

¹⁸ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 277

94. Účastník konania PRO – TENDER vo svojom vyjadrení doručenom úradu dňa 4.3.2021 uviedol, že zotrváva na všetkých svojich podaniach a vyjadreniach, ktoré urobil v konaní pred úradom od začatia konania a v konaní o správnej žalobe a kasačnej sťažnosti a súhlasí so záverom výzvy pred vydaním rozhodnutia o zastavení konania podľa § 32 ods. 2 písm. g zákona.¹⁹

95. Účastník konania PKB invest sa k výzve pred vydaním rozhodnutia nevyjadril.

7. ZÁVER

96. Jednou z foriem ukončenia správneho konania je zastavenie konania. Dôvody zastavenia správneho konania vyplývajú zo správneho poriadku a sú tiež upravené v zákone. Aj v tomto prípade platí princíp subsidiarity a dôvod na zastavenie konania podľa osobitného predpisu má prednosť pred dôvodom podľa správneho poriadku. Zákon uvádza fakultatívne dôvody na zastavenie konania, kedy úrad musí odôvodniť, prečo sa rozhodol zastaviť konanie a musí tiež odôvodniť naplnenie podmienok pre zastavenie konania. V prípade obligatórnych dôvodov úrad musí konanie zastaviť. Jedným z obligatórnych dôvodov je aj dôvod podľa § 32 ods. 2 písm. g) zákona, podľa ktorého úrad zastaví konanie rozhodnutím, ak v konaní nepreukázal, že účastník konania porušil ustanovenia tohto zákona a ten prichádza do úvahy najmä vtedy, ak v dôsledku nedostatku dôkazov na preukázanie protisúťažného konania toto pokračovanie v konaní stratí svoj zmysel.

97. Zo skutočností uvedených v rozhodnutí krajského, ako aj kasačného súdu jednoznačne vyplýva, že dôkazy v podobe prepisov telefonickej komunikácie a SMS neboli bez overenia ich autenticity a vierohodnosti, ako aj neporušenosti záznamu vyhotoveného pomocou ITP z telekomunikačnej prevádzky a zhody tejto zvukovej nahrávky tajných odposluchov s jej prepisom úradom spôsobilé preukázať protisúťažné konanie dotknutých podnikateľov.

98. Úrad dospel k záveru, že tak, ako to už bolo uvedené v predchádzajúcom texte, by sa mu s najvyššou mierou pravdepodobnosti nepodarilo získať ďalšie relevantné dôkazy potrebné na objasnenie skutkového stavu a preukázanie účasti dotknutých podnikateľov na posudzovanej dohode.

99. Vychádzajúc z vyššie uvedeného úrad dospel k záveru, že konanie zastavuje z dôvodov uvedených v § 32 ods. 2 písm. g) zákona, nakoľko v konaní nepreukázal, že účastníci tohto konania porušili ustanovenia zákona.

100. Úrad začal predmetné správne konanie aj podľa čl. 101 ZFEÚ (predtým článok 81 Zmluvy), resp. v súlade s Nariadením Rady (ES) č. 1/2003 zo dňa 16.12.2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy.

101. Uvedený článok 3 ods. 1 Nariadenia č. 1/2003 zaväzuje súťažné authority členských krajín EÚ uplatňovať čl. 101 ZFEÚ v prípade, ak uplatňujú národné súťažné právo na dohody, rozhodnutia združení podnikov alebo zosúladené postupy ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

---

¹⁹ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 281

102. Kritériom pre uplatnenie čl. 101 ZFEÚ je teda preukázanie, že dohoda, ktorá je predmetom posudzovania, „môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi“. Pojem „môže ovplyvniť obchod“ je autonómnym pojmom únievého práva, ktorý musí byť vykladaný v súlade s interpretáciou tohto pojmu poskytnutou Súdny dvorom

103. Úrad v priebehu konania nezistil okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že dohoda, ktorá je predmetom posudzovania, môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi v zmysle vyššie uvedených princípov práva Európskej únie. S ohľadom na tieto skutočnosti úrad dospel k záveru, že nie je dôvodné na predmetnú dohodu uplatňovať ustanovenia čl. 101 ZFEÚ a z tohto dôvodu konanie v tejto časti zastavuje tak, ako je to uvedené v časti II. výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), v spojení s § 61 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) proti tomuto rozhodnutiu môže byť podaný rozklad Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov, Drieňová 24, 826 03 Bratislava, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. O rozklade podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže rozhoduje Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky. Podľa § 61 ods. 1 správneho poriadku včas podaný rozklad má odkladný účinok. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 177 a nasl. v spojení s § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

(elektronický podpis)
Ing. Boris Gregor
podpredseda Protimonopolného úradu
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručí:

1. URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava
Splnomocnený zástupca účastníka konania Chemkostav
2. JUDr. Ivan Vanko, advokát, Floriánska 19, 040 01 Košice
Splnomocnený zástupca účastníkov konania PKB invest a PRO - TENDER